

Kaikki on muuttunut

Viime päivinä maailman meno on huimanut. Pieni ihminen ei voi kuin tyrmistyneenä katsella uutiskuvia. Missä on turva, kehen ja mihin voi luottaa?

Epävarmuus ja alituinen muutos näkyvät kaikkialla tässä maailmassa. Japanin tapahtumat ovat vain se piste iin päällä.

Nykymenon keskellä kaikenlainen luottamus viranomaisiin on koetuksella: Kansalainen joutuu epäilemään niin julkishallinnon kriisiviestintää, rokoteturvallisuutta, E10-bensaa, valelääkäreitä kuin ydinvoimaa-kin. Edes vanhaan kunnan terveystakes-
kukseen ei enää voi täysin luottaa. Apua saadakse joutuu liioittelemaan vaivaansa.

**Edes vanhaan kunnan terveystakes-
seen ei enää voi täysin luottaa. Apua saadakse joutuu liioittelemaan vaivaansa.”**

Luottamusta kaivattaisiin myös talouteen ja politiikkaan. Talousekspertit ovat ajaneet maailman rahoitusmarkkinat kaaokseen. Luottamusta poliittisiin johtajiin ei kasvata se, että sotkujen maksajiksi laitetaan muutta mutkit-ta tavalliset veronmaksajat. Taustakohinansa tälle kaikelle antavat kansanedustajien taannoiset vaalirahasotkut.

Ei ihme, että muutoksen tuulet tulevat puhaltamaan tämän kevään eduskuntavaaleissa. Ne vaaliasetelmat, jotka vielä vuosi sitten valitsivat, ovat täysin muuttuneet. Puhumatta-kaan neljän vuoden takaisesta tilanteesta. Kan-san mielipide on mennyt uusiksi, ehdokkaat ovat menneet uusiksi.

Kaikki on muuttunut.

Mistä löytyvät kansan uudistustoiveiden täyt-täjät? Uusilta johtajilta vaaditaan ennen kaik-kea eettisyyttä. Poliittiset päättäjät ovat vie-raantuneet tavallisen kansan arjesta. Jo sata vuotta sitten filosofi Robert Michels havannoi tutkimuksissaan tämän ilmiön: poliitikot elä-vät omassa pienessä maailmassaan, jossa val-lasta tulee itsetarkoitus ja demokratia vaihtuu ammattilaisten harvainvallaksi. Täsmäase tä-tä kehitystä vastaan on johtajien eettisyys. Ih-misten arki pitää tuntea. Johtajan työvälinei-nä ovat paitsi kynä ja suu, niin ennen kaik-kea korvat.

Eettisyys on avainasemassa, koska ahneus ja itsekkyyys aiheuttavat pohjimmiltaan lähes kaikki maailman ongelmat. Maanjäristyksestä ja tsunamista niitä ei voi syyttää, mutta mel-kein kaikesta muusta. Ihmiskunnalla ja tällä maalla alkavat olla viimeiset ajat kääntyä uu-teen suuntaan. Uusi suunta on löydettävissä sieltä missä rehellisyys, eettisyys ja epäitsek-kyys pitävät majaansa. Oman edun tavoitte-lu ja vallan hankkiminen vallan itsensä takia ovat tulleet tiensä päähän.

■ Ville Niittynen

► Kirjoittaja on Rauman seurakunnan johtava kappalainen, valtiotieteiden maisteri ja teologi-an maisteri sekä eduskuntavaaliehdokas (sd.)